

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

1 februarie 2007*

În cauza C-199/04,

având ca obiect o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor formulată în temeiul articolului 226 CE, introdusă la 4 mai 2004,

Comisia Comunităților Europene, reprezentată de doamnele C.-F. Durand și F. Simonetti, în calitate de agenți, asistate de doamna A. Howard, barrister, cu domiciliul ales în Luxemburg,

reclamantă,

împotriva

Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, reprezentat de domnul M. Bethell și ulterior de doamna E. O'Neill, în calitate de agenți, asistați de domniile D. Elvin, QC, și J. Maurici, barrister, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârât,

* Limba de procedură: engleza.

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul C. W. A. Timmermans, președinte de cameră, domnul R. Schintgen, doamna R. Silva de Lapuerta, domnii J. Makarczyk (raportor) și L. Bay Larsen, judecători,

avocat general: domnul D. Ruiz-Jarabo Colomer,
grefier: doamna L. Hewlett, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 23 februarie 2006,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin cererea introductivă, Comisia Comunităților Europene solicită Curții să constate că, prin faptul că nu a luat toate măsurile necesare pentru a asigura transpunerea completă și exactă a articolelor 2-6, 8 și 9 din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174), astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997 (JO L 73, p. 5, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 254, denumită în continuare „Directiva 85/337”), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

Cadrul juridic

Reglementarea comunitară

- 2 Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 85/337 are următorul cuprins:

„Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura că, înaintea acordării autorizației, proiectele care ar putea avea efecte importante asupra mediului, în temeiul, *inter alia*, al naturii, al dimensiunii și al localizării lor, sunt supuse unei cereri de autorizare și unei evaluări a efectelor lor. Aceste proiecte sunt definite la articolul 4.”

- 3 Potrivit articolului 3 din respectiva directivă:

„Evaluarea impactului asupra mediului identifică, descrie și evaluează într-o manieră corespunzătoare, în funcție de fiecare caz și în conformitate cu articolele 4-11, efectele directe și indirecte ale unui proiect asupra următorilor factori:

- oameni, faună și floră;

- sol, apă, aer, climă și peisaj;

- bunuri materiale și patrimoniu cultural;

— interacțiunea dintre factorii menționați la prima, a doua și a treia liniuță.”

4 Articolul 4 alineatul (2) din aceeași directivă prevede:

„Sub rezerva articolului 2 alineatul (3), pentru proiectele enumerate la anexa II, statele membre stabilesc

(a) pe baza unei analize «de caz» [a se citi «individuale»]

sau

(b) pe baza pragurilor sau a criteriilor fixate de statul membru,

în cazul în care [a se citi «dacă»] proiectul trebuie supus unei evaluări în conformitate cu articolele 5-10.

Statele membre pot decide aplicarea ambelor proceduri prevăzute la literele (a) și (b).”

5 Anexa II la Directiva 85/337, intitulată „Proiecte care intră sub incidența articolului 4 alineatul (2)”, menționează la punctul 5 litera (b) instalațiile pentru fabricarea cimentului.

Reglementarea națională

- 6 În Regatul Unit, responsabilitățile în ceea ce privește protecția mediului în cadrul procedurii de eliberare a unei autorizații de utilizare a combustibilului constituit din deșeuri sunt împărțite între autoritățile competente în materie de urbanism și cele competente în materie de mediu.
- 7 Primele dintre acestea, în special serviciile de urbanism locale, sunt competente pentru a se pronunța asupra cererilor privind autorizațiile de construire. În cazul unui refuz sau al lipsei unui răspuns din partea serviciului de urbanism local, solicitantul poate contesta în fața secretarului de stat decizia de refuz sau faptul că nu a fost adoptată o decizie. Secretarul de stat poate de asemenea să se pronunțe el însuși asupra unei cereri privind o autorizație de construire care a fost adresată unui serviciu de urbanism local. În Țara Galilor, competențele atribuite secretarului de stat în domeniul urbanismului sunt exercitate de National Assembly for Wales.
- 8 Potrivit articolului 57 din Legea privind urbanismul și amenajarea funciară din 1990 (Town and Country Planning Act 1990, denumită în continuare „TCPA”), este necesară o autorizație de construire pentru efectuarea oricărei „amenajări”, noțiune pe care articolul 55 din respectiva lege o definește ca fiind „realizarea de lucrări de construcții, de inginerie, de extracție minieră sau de altă natură în, pe, deasupra sau sub suprafața solului sau realizarea unei modificări importante în ceea ce privește utilizarea unei construcții sau a unui teren”.
- 9 În momentul soluționării cererilor privind autorizațiile de construire, autoritățile competente în materie de urbanism hotărăsc și în legătură cu necesitatea de a realiza evaluarea efectelor asupra mediului prevăzută prin Directiva 85/337.

- 10 În această privință, Regulamentul privind urbanismul și amenajarea funciară (evaluarea efectelor asupra mediului) din 1988 [Town and Country Planning (Assessment of Environmental Effects) Regulations 1988] a transpus versiunea inițială a Directivei 85/337 în ordinea juridică națională, în special prin integrarea noilor exigențe procedurale în sistemul de amenajare a teritoriului și de urbanism deja existent.
- 11 În ceea ce privește Directiva 97/11, aceasta a fost transpusă în ordinea juridică națională prin intermediul Regulamentului privind urbanismul și amenajarea funciară (evaluarea impactului asupra mediului) (Anglia și Țara Galilor) din 1999 [Town and Country Planning (Environmental Impact Assessment) (England and Wales) Regulations 1999].
- 12 În cadrul sistemului de prevenire și de reducere integrată a poluării („integrated pollution control”) instituit prin partea I din Legea privind protecția mediului din 1990 (Environmental Protection Act 1990), efectele dăunătoare pentru mediu pe care le-ar putea avea un anumit procedeu erau inițial examinate de Her Majesty’s Inspectorate of Pollution și apoi, după înființarea acesteia, de Environment Agency. În temeiul articolului 6 din legea menționată, un „procedeu reglementat”, în sensul de activitate potențial poluantă care este reglementată de secretarul de stat, nu poate fi utilizat, printre altele, în Anglia și în Țara Galilor fără o autorizație eliberată de Environment Agency.
- 13 În cursul lunii februarie a anului 1997, Ministerul Mediului a publicat Nota explicativă nr. 23 (Planning Policy Guidance Note 23) privind politica în domeniul urbanismului și al combaterii poluării. Această notă prezintă, între altele, raporturile dintre misiunea autorităților competente în materie de urbanism și aceea, distinctă din punct de vedere juridic, care le revine organismelor de combatere a poluării.

Procedura precontencioasă

- 14 În cursul anilor 1997 și 1998, Comisia a primit două sesizări privind autorizația eliberată unei fabrici de ciment exploatate de societatea Castle Cement la Clitheroe, Lancashire, pentru utilizarea unui amestec de deșeuri industriale lichide, numit „Cemfuel”, drept înlocuitor al unei părți din combustibilul clasic al acesteia. Conform susținerilor autorilor sesizărilor, autoritățile naționale competente nu au verificat dacă respectivul proiect trebuia să facă obiectul unei evaluări a efectelor sale asupra mediului înaintea eliberării unei astfel de autorizații.
- 15 În cursul anului 1999, Comisia a mai primit o sesizare în legătură cu fabrica de ciment exploatată de aceeași societate la Padeswood, Flintshire. În speță, construirea unui cuptor suplimentar, precum și înlocuirea combustibilului clasic cu Cemfuel, cu pneuri întregi și cu un amestec de deșeuri de hârtie și de material plastic, numit „Profuel”, deși făcuseră obiectul unei evaluări a efectelor asupra mediului, ar fi fost autorizate de National Assembly for Wales înainte ca Environment Agency să se fi pronunțat în legătură cu cererea privind eliberarea unei autorizații.
- 16 Sesizările referitoare la fabrica de ciment din Clitheroe au determinat două schimburi de scrisori între Comisie și guvernul Regatului Unit, între 11 iulie 1997 și 30 martie 1999. Sesizarea privind fabrica de ciment din Padeswood a determinat de asemenea un schimb de scrisori, Comisia cerând clarificări respectivului guvern la 19 aprilie 1999 și acesta răspunzând la 18 iunie 1999.
- 17 Având în vedere aceste elemente, Comisia a considerat, pe de o parte, că recurgerea de către autoritățile naționale competente la criteriul „modificării importante în ceea ce privește utilizarea unei construcții sau a unui teren”, cuprins în TCPA, are ca urmare faptul că anumite proiecte, printre care figurează și schimbarea combustibilului utilizat într-o fabrică de ciment, nu sunt supuse procedurilor

prevăzute prin Directiva 85/337. Pe de altă parte, Regatul Unit nu ar fi coordonat suficient normele aplicabile în materie de urbanism și cele referitoare la combaterea poluării pentru a asigura respectarea obligațiilor și a obiectivelor stabilite prin această directivă. Din acest motiv, la 7 mai 2001, Comisia a adresat acestui stat membru o scrisoare de punere în întârziere.

- 18 Deoarece răspunsul autorităților Regatului Unit la această scrisoare a convins Comisia de faptul că punerea în aplicare și implementarea concretă a Directivei 85/337 nu erau satisfăcătoare, la 18 iulie 2002 a fost adresat un aviz motivat respectivului stat membru, prin care acesta era invitat să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor care rezultă din această directivă într-un termen de două luni de la data primirii avizului.
- 19 Considerând că răspunsul guvernului Regatului Unit la avizul motivat nu era satisfăcător, Comisia a decis să introducă prezenta acțiune.

Cu privire la admisibilitatea acțiunii

- 20 În prealabil, trebuie subliniat faptul că, din oficiu, Curtea poate examina dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 226 CE pentru introducerea unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor (a se vedea în special hotărârea din 31 martie 1992, Comisia/Italia, C-362/90, Rec., p. I-2353, punctul 8, și hotărârea din 27 octombrie 2005, Comisia/Italia, C-525/03, Rec., p. I-9405, punctul 8).
- 21 Astfel, în cadrul acestei proceduri, avizul motivat și acțiunea trebuie să prezinte motivele în mod coerent și precis, pentru a permite statului membru și Curții să

determine cât mai exact întinderea încălcării dreptului comunitar imputate, condiție necesară pentru ca statul respectiv să poată face uz în mod eficient de mijloacele sale de apărare și Curtea să poată verifica existența pretinsei neîndepliniri a obligațiilor (a se vedea în acest sens hotărârea din 4 mai 2006, Comisia/Regatul Unit, C-98/04, Rec., p. I-4003, punctul 18).

- 22 În speță, Comisia solicită Curtii să constate că Regatul Unit nu a luat toate măsurile necesare pentru a asigura transpunerea completă și exactă a articolelor 2-6, 8 și 9 din Directiva 85/337.
- 23 În susținerea acțiunii pe care a introdus-o, Comisia invocă două motive. Primul dintre acestea pune în discuție articolele 55 și 57 din T CPA, în temeiul cărora autoritățile competente în materie de urbanism recurg la criteriul aplicabil în dreptul intern al „modificării importante în ceea ce privește utilizarea unei construcții sau a unui teren” cu ocazia examinării unei cereri privind o autorizație de construire, ceea ce ar avea ca efect excluderea anumitor proiecte din domeniul de aplicare al Directivei 85/337. Al doilea motiv pune în discuție faptul că, în momentul transunerii acestei directive în dreptul intern, guvernul Regatului Unit nu ar fi coordonat suficient normele aplicabile în materie de urbanism și de combatere a poluării pentru a asigura respectarea tuturor obligațiilor prevăzute la articolele 3 și 8 din directivă.
- 24 Cu toate acestea, trebuie constatat că, în cererea introductivă, Comisia a recunoscut explicit că, prin intermediul regulamentelor privind urbanismul și amenajarea funciară (evaluarea efectelor asupra mediului) din 1988 și, în ceea ce privește Anglia și Țara Galilor, din 1999, Regatul Unit a adoptat legislația necesară pentru a transpune în dreptul intern Directiva 85/337.
- 25 În consecință, prezenta acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, în măsura în care este întemeiată pe argumente contradictorii, nu răspunde cerințelor de coerență și de precizie amintite la punctul 21 din prezenta hotărâre.

26 Din cele menționate rezultă că acțiunea trebuie respinsă ca inadmisibilă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

27 Potrivit articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Regatul Unit a solicitat obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, iar acțiunea introdusă de aceasta este inadmisibilă, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea ca inadmisibilă.**

- 2) **Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături